

[Poul Møller.]

og vælgerne. Vi har i hvert fald vanskeligt ved at se, hvilken ansvarsfølelse denne politik indenfor eet år er udtryk for.

Vi har ret til at sige, at den statsfinansielle situation i et og alt stiller sig særdeles tilfredsstillende og vel bedre i år end i fjor. Skatterne har ikke svigtet, og ifølge årsoversigten er der ingen grund til at formode, at der skulle indtræffe en økonomisk forværring i det kommende år, som skulle føre til noget sådant. Skatterne har tværtimod i år givet mere end budgetteret. Indtægterne er på ny steget i 1953 og vil derfor af sig selv afkaste højere skatter i det kommende finansår.

Det er på denne baggrund, disse skatteforhandlinger må føres.

I årsoversigten regner regeringen med, at de direkte skatter, som vi her har til behandling, vil stige fra 1 440 mill. kr. til 1 550 mill. kr., altså med 110 mill. kr., medens der kun regnes med 75 mill. kr.s vækst på forbrugsafgifterne. Jeg vover at påstå, at disse tal ligger i underkanten. Ser man på de senere års skattestigninger, vil man se, at skatterne i 1950—51 udgjorde 2 695 mill. kr. til staten og udligningsfonden, i 1951—52 3 125 mill. kr., i 1952—53 3 460 mill. kr. og i indeværende år 3 810 mill. kr. For det kommende år har man regnet med 3 995 mill. kr., altså en stigning på 185 mill. kr. imod indeværende års stigning på 350 mill. kr. og forrige års stigning på 335 mill. kr.

Den højtærede finansminister vil formentlig begrunde denne forsigtige vurdering, dette pessimistiske skøn, med, at de pristalsregulerede lønninger ikke er steget i samme omfang i 1953 som i 1952 og 1951, men heroverfor står så til gengæld den højere beskæftigelse i 1953 og den samlede øgede økonomiske aktivitet, som har givet sig udslag eller vil give sig udslag i højere indkomster.

Det må i denne forbindelse heller ikke glemmes, at den progressive beskatning med den stærkt stigende progression medfører, at staten særdeles vel kan opnå en større indtægtsforøgelse, selvom skatterborgernes indtægter stiger i mindre grad end i året forinden. Sålænge indtægtsstigninger overhovedet finder sted, vil statens skatteind-

tægt som følge af progressionen stige kraftigere end indtægtsstigningen.

Konklusionen heraf er, at mit parti betragter det som givet, at statens indtægter vil stige med mere end de budgetterede 185 mill. kr.

Nu kan man naturligvis drøfte, om det er rigtigt, at denne stigning skal bruges til en kraftig overbalancering, eller om den skal bruges til skattelettelse. Der er nogle, der vil hævde, at den skal bruges til en overbalancering, men socialdemokratiet kan ikke hævde det. Socialdemokratiet er det eneste parti i denn sal, der ikke kan hævde det. I fjor erklærede partiets ordfører, den nuværende højtærede udenrigsminister hr. H. C. Hansen, gentagne gange, at hans parti ikke ville medvirke til nogen form for overbalancering, og det går jeg ud fra at han og hans partifæller står ved.

Vi er derfor overbevist om, at ethvert budgetoverskud, der gives til regeringen, vil blive anvendt til nye udgifter. Vi har allerede fået en forsmag derpå i denne samling. Ærede medlemmer kan blot se det på de papirbunker, der hober sig op på deres pladser. Det er nye lovforslag, disse papirbunker, og mange af disse nye lovforslag vil koste penge; og så har vi jo endnu ikke set de rigtig store reformforslag, de, der batter noget, der virkelig koster noget, og som skal gennemføres og føre til „velfærdsstaten“ her i landet. Vi er overbevist om, at hvis „vejen til socialdemokratiets fremskridt“ skal banes, vil velfærdsstaten stige som en Fugl Fønix op over os alle, men så vil vejen hertil være brolagt med stigende skatter og stigende udgifter.

Det konservative folkeparti mener derfor ikke at kunne give den højtærede finansminister et så stort overskud, som han ønsker; vi mener, han skal være mere beskedten med hensyn til millionerne. Vi mener tværtimod, at både den statsfinansielle og den samfundsøkonomiske stilling tillader visse skattelettelser.

Nu vil det stride imod kendsgemningerne at hævde, at den højtærede finansminister slet ikke har haft blikket åbent for skattelettelser i de forslag, han har fremsat her. Hans forslag rummer jo lettelser, i hvert fald for nogle, men til gengæld lader han andre betale disse lettelser, til gengæld er